# Goniec Codzienny

Wilno
CZWARTEK
31 grudnia 1942
Nr. 448
Cena w Wilnie 5 fen.


# Ciężkie straty bolszewików podczas kontynuowania ataków

**Poważne straty w czołgach i ciężkiej broni. — Pomyślne przeciwnatarcia. — Miejscowe działania bojowe w Tunisie. — Zatopiono angielską łódź strażniczą. — Bomby na ważne wojskowe obiekty pewnego miasta portowego w południowej Anglii. — Nowe wielkie sukcesy niemieckich łodzi podwodnych**

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 30 grudnia.

Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

W okręgu rzeki Terek silne, wspierane przez czołgi, ataki nieprzyjaciela spełzły na niczym. Przy tym zniszczono 8 czołgów. W Stalingradzie i w okręgu Donu podczas kontynuowania ataków ponieśli bolszewicy wysokie krwawe straty i stracili 16 czołgów. Podczas pomyślnych przeciwnatarć zdobyto liczną ciężką i lekką broń oraz wzięto jeńców. Ataki niemieckich zespołów lotniczych oraz włoskich, rumuńskich i węgierskich samolotów bojowych sprawiły przeciwnikowi wysokie straty i wybitne szkody w czołgach i ciężkiej broni. Węgierskie wojska podczas operacyj oddziałów szturmowych zniszczyły większą liczbę nieprzyjacielskich bunkrów z ich załogami. Na środkowym odcinku frontu odparto pojedyńcze nieprzyjacielskie ataki. Własne oddziały szturmowe wdarły się do nieprzyjacielskich stanowisk i zburzyły liczne obiekty bojowe.

Na północny wschód od jeziora Ilmeń załamały się ponowne ataki nieprzyjaciela, wspierane przez czołgi, artylerię i samoloty bojowe. 13 czołgów bolszewickich rozbito pociskami. Nad rzeką Wołchow i pod Leningradem oddziały szturmowe niemieckich wojsk i hiszpańskiej ochotniczej dywizji zniszczyły liczne nieprzyjacielskie bunkry. Szybkie niemieckie samoloty bojowe i eskadry myśliwskie rozproszyły w ataku z niskiego lotu kolumny transportowe nieprzyjaciela.

U wybrzeży półwyspu Rybackiego na Północnym Oceanie Lodowatym samoloty bojowe zatopiły podczas niespodziewanego ataku sowiecki poławiacz min. Nocne ataki niemieckich samolotów bojowych i nurkujących wywołały silne pożary w urządzeniach portowych Murmańska i na terenie stacji kolejowej Kandałaksza.

W Afryce Północnej niemieckie samoloty pikujące skutecznie zwalczały nieprzyjacielskie kolumny marszowe. W Tunisie odbywały się tylko miejscowe działania bojowe. Nieprzyjaciel poniósł wysokie straty w pojazdach i broni wszelkiego rodzaju wskutek ataków niemieckich samolotów nurkujących i bojowych.

W dniu 29 grudnia w godzinach wieczornych odosobnione brytyjskie samoloty zrzuciły na obszar zachodnich Niemiec pojedyńcze bomby kruszące, które sprawiły nieznaczne szkody w budynkach.

Lekkie niemieckie samoloty bojowe zatopiły w Kanale łódź strażniczą i zwalczały podczas dnia ważne wojenne obiekty pewnego miasta portowego na południowym wybrzeżu Anglii. W walkach powietrznych zestrzelono tutaj 2 nieprzyjacielskie samoloty.

Niemieckie łodzie podwodne zawzięcie kontynuowały prześladowanie rozproszonych resztek koło Azorów rozbitego konwoju i zatopiły dalsze 4 okręty o pojemności 21.000 trb. W ten sposób dotychczas z tego konwoju zatopiono ogółem 19 okrętów o pojemności 106.000 trb.

Ponadto nasze łodzie podwodne zatopiły na innych obszarach morza, na północnym i południowym Atlantyku 15 okrętów o łącznej pojemności 79.300 trb. W ten sposób żegluga podwodna prócz wczoraj zameldowanego sukcesu ponownie posłała na dno morza 19 nieprzyjacielskich okrętów o łącznej pojemności 100.300 trb.

# Orędzie cesarza japońskiego

TOKIO. W sobotę w obecności cesarza nastąpiło uroczyste otwarcie nadzwyczajnego posiedzenia parlamentu japońskiego. Cesarz w mundurze wielkiego marszałka przyjął przed posiedzeniem książąt domu panującego, prezesa ministrów Tojo, przewodniczących obydwu Izb parlamentarnych i członków gabinetu. Przy zachowaniu tradycyjnego ceremoniału odczytał cesarz swe orędzie. M. in. orędzie to mówi: „Nasza armia przezwyciężyła w dalekich krajach wszystkie trudności, wszędzie pokonała wroga i rozpowszechniła naszą sławę po całym świecie. Napełnia nas wielka radość, że sojusz Japonii z państwami zaprzyjaźnionymi staje się co raz ściślejszy". Następnie orędzie mówi, że wojna weszła obecnie w ważny okres.

# W objęciach Stanów Zjednoczonych

SZTOKHOLM. Święta Bożego Narodzenia 1942 r. w Londynie miały szczególny charakter. Według twierdzeń korespondentów szwedzkich podczas świąt panowała w Anglii śmiertelna cisza. Dobrze płatni oficerowie oraz załogi zagranicznego korpusu pomocniczego i amerykańskich wojsk okupacyjnych skorzystali z posiadanego urlopu celem poczynienia masowych zakupów u jubilerów londyńskich, mocno uszczuplając ich zapasy.

Król Jerzy wykorzystał sposobność i w przemówieniu świątecznym wychwalając Amerykanów, wyraził nadzieję, że amerykańskie wojska okupacyjne, przysłane do Anglii mogłyby stworzyć podstawy stałego wzajemnego porozumienia obydwu narodów. Król Jerzy zakończył swe przemówienie dalszymi pochwałami pod adresem Ameryki: przytoczył on anegdotę o pewnym prezydencie amerykańskim, który miał spotkać małe dziecko z jeszcze mniejszym dzieckiem na ręku. Na zapytanie, czy nie jest to zbyt wielkim ciężarem dla niego, chłopak odpowiedział: „To nie jest żaden ciężar, to jest mój braciszek". Podobnym też winno być, zdaniem króla Jerzego, braterstwo pomiędzy sojusznikami i przez to wyraził pogląd, że Anglia ostatecznie pogodziła się z rolą noszonego na ręku bezradnego niemowlęcia.

SZTOKHOLM. Powszechną uwagę zwróciła okoliczność, że Roosevelt skierował swe orędzie świąteczne nie tylko do oddziałów Stanów Zjedn. na całym świecie, lecz również i do sił zbrojnych sojuszników, traktując te siły, jako sobie podwładne.

# Co przewiduje tajny protokuł angielsko-sowiecki

**Sensacyjne rewelacje szwedzkiej gazety. Kontrola Związku Sowieckiego nad dużymi obszarami Europy. «Sfery interesów» i «baz»**

SZTOKHOLM. (DNB). Sztokholmska gazeta „Folkets Dagblad" zamieszcza szereg interesujących uwag w sprawie zawartego w swoim czasie tajnego protokułu do angielsko-sowieckiego układu z 26 maja 1942 r.

Według punktu 4 tajnego dodatkowego protokułu ma Związek Sowiecki sprawować militarną i polityczną kontrolę nad Finlandią, Niemcami, Węgrami, Rumunią i Bułgarią. Punkt 3 dodatkowego protokułu zajmuje się sprawami północnymi. Punkt ten przewiduje, że wielkie, graniczące ze Związkiem Sowieckim obszary, w tej liczbie F[illegible] pewne części Skandynawii, była Czechosłowacja, Rumunia mają być [illegible] jako sfery interesów sowieckich. Dalej według tego punktu protokułu dodatkowego otrzymuje Związek Sowiecki prawo stacjonować się w pewnych, imiennie nie nazwanych krajach, o bazy i o utrzymywanie tam na podstawie specjalnych układów, garnizonów wojskowych. Ponadto gwarantuje się Związkowi Sowieckiemu wolny przejazd z Bałtyku do Morza Północnego i z Morza Czarnego na Morze Śródziemne.

W związku z tym pisze „Folkets Dagblad", że we wszystkich zainteresowanych krajach nastąpiłaby wskutek tego całkowita sowietyzacja. Różnica między tymi państwami a niektórymi zaanektowanymi obszarami lub sowiecką republiką rad polegałaby jedynie na tym, że obywatelom wspomnianych krajów odmówionoby tych skąpych swobód i praw, jakie istnieją nia, Bułgaria i była Jugosławia jeszcze może w Związku Sowieckim. Terror, jaki uprawialiby bolszewicy w tych państwach, usunąłby w cień nawet wszystkie okrucieństwa jakich dokonano w Związku Sowieckim.

Dla zagwarantowania sobie dalszego bezpieczeństwa żądają Sowiety baz i punktów oporu na wyspach Alandzkich, ewentualnie również na wyspie Gotland i Bornholm, dalej w Libawie, Oesel, Dagoe, porcie Bałtyckim i w Hangoe.

Ponadto domagają się części Szwecji i Norwegii jako sfery interesów, co stanowi stały nacisk na te kraje i oznacza mieszanie się w ich politykę państwową. Przy pomocy istniejących wszędzie komunistycznych zdrajców kraju doprowadziłoby to powoli ale pewnie do całkowitego podporządkowania Związkowi Sowieckiemu.

# „Generał pogoda" w Afryce

SZTOKHOLM. Anglicy i Amerykanie prześcigają się w skargach na złą pogodę w Afryce i tym usprawiedliwiają brak aktywności w Tunisie, gdzie możliwa jest tylko akcja patroli. Samochody ze zbiornikami nafty oraz ciężarówki utkwiły w błocie. Również uniemożliwione jest startowanie samolotów.

Minister wojny Stanów Zjednoczonych Stimson oświadczył w Waszyngtonie, że Niemcy obsadziły korzystniejsze pozycje w Tunisie. Poza tym istnieje możliwość, że Niemcy posuną się na południe.

Giraud wykorzystał swe mianowanie na „Komisarza Naczelnego" z łaski Amerykanów w celu objęcia dowództwa nad francuskimi wojskami ochotniczymi w Tunisie. Miał on oświadczyć, że będzie dowodził „nieco dalej od frontu".

# Bombardowanie Kalkuty

TOKIO. Cesarska kwatera główna podała do wiadomości w komunikacie urzędowym: w dniu 24 grudnia japońskie powietrzne siły zbrojne bombardowały obszerne zakłady ze zbiornikami nafty oraz fabryki amunicji w pobliżu Kalkuty, wywołując w nich wielkie pożary. Według doniesień pewnej angielskiej agencji informacyjnej, ostatni atak na Kalkutę był najcięższym z dotychczasowych. Trwał on trzy godziny.

Następnie cesarska kwatera główna podaje do wiadomości, że w nocy na 23 grudnia północno-amerykanie dokonali ataku powietrznego na zajętą przez Japończyków wyspę Otoriszima (d. Wake). Spośród atakujących maszyn nieprzyjacielskich zestrzelono 4 a 6 uszkodzono. Pozostałe musiały zawrócić.

Według doniesienia nieznanej bliżej bazy japońskiej, lotnicy japońscy podczas ostatniego ataku powietrznego na Kalkutę zrzucali ulotki, wyjaśniające Hindusom, że ataki te są skierowane wyłącznie przeciwko siłom zbrojnym amerykańskim i angielskim. Ulotki te wydrukowane były w językach angielskim i hinduskim. Zawierały one również radę dla ludności Kalkuty, aby unikała obiektów wojennych, a to wobec konieczności zastosowania ze strony Japończyków akcji zbrojnej w niektórych rejonach Indyj. Następnie ulotki wyjaśniają, że w tym też celu nastąpiły ataki na Kalkutę i okolicę wobec znajdowania się tam urządzeń wojennych, urządzonych przez siły zbrojne północnoamerykańskie oraz angielskie. Następnie powiedziano, że Japończycy pojawiają się nad Kalkutą nie jako wrogowie Hindusów i że ze strony japońskiej nadzwyczaj silnie odczuwają żal, gdy przy wykonywaniu tych nowych operacji [illegible] ludności hinduskiej jest narażona na pewne niebezpieczeństwo. Niebezpieczeństwa tego mogą Hindusi uniknąć ewakuując się z rejonu obiektów wojskowych.

Ludność hinduska zareagowała na wezwanie Japończyków w ten sposób, że poczęła masowo uciekać z rejonów zagrożonych.

Według wiadomości nadeszłych do Rangunu, władze brytyjskie w Kalkucie usiłowały powstrzymać tę masową ewakuację, która jeszcze bardziej [illegible] tak ciężką sytuację Anglików.

# Sukcesy po przerwie deszczowej

**Skuteczne ataki na brytyjskie linie kolejowe i transportowe w Afryce Północnej**

BERLIN. Po zwycięskich walkach niemieckich i włoskich oddziałów na południowy zachód od Tebursuk przed dziesięciu dniami nastąpiła kilkudniowa przerwa, spowodowana silnymi deszczami. Kiedy wojska brytyjsko-amerykańskie ponownie 21 grudnia zbliżyły się do wschodnich wylotów gór Atlasu, spotkały się one 24 grudnia z niemieckimi strażami przednimi. Rozwinęły się ożywione walki, które trwały jeszcze 25 grudnia i w czasie których oddziały brytyjskie zostały wyparte z dominujących grzbietów gór [illegible].

26 grudnia zaatakowały kilkakrotnie oddziały wywiadowcze wojsk Osi i odrzuciły w tył nieprzyjacielskie patrole. Lotnictwo wspierało działalność oddziałów wojsk lądowych przez nieustanne ataki na ruchy wojsk, namioty i bazy zaopatrzenia brytyjsko-amerykańskich oddziałów inwazyjnych.

27 grudnia zaatakowały oddziały niemieckich myśliwców skutecznie nieprzyjacielskie linie kolejowe i transportowe na południu wyżyny tunetańskiej swoją bronią pokładową. Na pewnym większym dworcu przeładunkowym uszkodzono poważnie kilka lokomotyw i wywołano pożar w ogrzewalni maszyn. Oddziały Ju—87 bombardowały wielki skład amunicji na środkowym froncie w Tunisie. Powstały ogromne spustoszenia. W walce z nieprzyjacielskimi kolumnami transportowymi w pobliżu stwierdzonych skupień wojsk zrzucono ciężkie bomby tuż koło dróg i unieruchomiono szereg zmotoryzowanych pojazdów i czołgów wywiadowczych. W północnym Tunisie zniszczyły szybkie niemieckie samoloty bojowe i szturmowe pięć nieprzyjacielskich czołgów i pociąg towarowy załadowany paliwem.

# Napad na Somali

**GENEWA. Według komunikatu Reutera wojska brytyjskie i oddziały de Gaulle'a wkroczyły do Francuskiego Somali.**

**VICHY. W sprawie wypadków we Francuskim Somali wydano późnym wieczorem we wtorek następujący komunikat:** „Angielsko-gaullistowskie oddziały, które 26 grudnia zaatakowały obszary wybrzeża somalijskiego i dotarły do Chebele, kontynuują dalej swój marsz naprzód. Kraj macierzysty nie pozostaje z tą kolonią chwilowo w żadnym kontakcie. Ze źródeł brytyjskich donoszą, że wojska angielsko-gaullistyczne dotarły do Dżibuti i zajęły miasto. Władze angielskie miały zamianować gubernatora"

# W sprawie nowych dowodów osobistych

Nawiązując do naszej notatki w „Gońcu Codziennym" z dnia 13 grudnia 1942 roku Nr. 435 w sprawie wydawania nowych dowodów tożsamości, [illegible] sta wyraził zgodę na zamianę starych dowodów osobistych „Svetimsalio liudijimas" i paszportów litewskich, wydanych przez komisariaty policji po czerwcu 1941 roku na „Personalausweis" centralnie przez urzędy, fabryki i przedsiębiorstwa jak to ma miejsce z kartkami żywnościowymi. Dyrekcje i Kierownictwa urzędów fabryk i przedsiębiorstw sporządzają wykazy imienne swo[illegible] dowody osobiste oraz inne konieczne dok[illegible]je w Centralnym Biurze Paszportowym przy ul. Basanaviciusa (d. W. Pohulanka) Nr 24 (b. gmach Banku Rolnego) przez upoważnionych przedstawicieli.

Przy sposobności przypomina się Dyrektorom i Kierownikom urzędów, fabryk i przedsiębiorstw, że z największą dokładnością muszą być sprawdzone dokumenty pracowników i ich rodzin. Za prawdziwość przedkładanych wykazów odpowiadają Dyrektorzy i Kierownicy urzędów i przedsiębiorstw. Obecnie biura paszportowe są formalnie oblężone przez zainteresowanych obywateli miasta. Wskutek masowego napływu interesantów, którzy chcą w terminie wyznaczonym otrzymać nowe dowody tożsamości, personel biur paszportowych nie może podołać pracy i załatwić wszystkich zgłaszających się. Wskazanym byłoby, żeby Zarząd Miasta przedłużył termin wydawania dowodów tożsamości. (w)

## NA SREBRNYM EKRANIE

### Kino Soldatentheater II — «Pocztmistrz»

Film ten osnuty jest na tle popularnej noweli A. S. Puszkina. Rolę tytułową kreuje Heinrich George, rolę jego córki Duni — Hilda Krahl. Przed kilku laty ta sama nowela Puszkina była sfilmowana przez francuską produkcję, obecnie więc była możność porównania obu tych filmów. Film niemieckiej produkcji, który obecnie możemy oglądać, jest inaczej przeprowadzony niż film francuski. Świetna para aktorów w rolach głównych wykonała swoje role znakomicie. Również dwie pozostałe role męskie (rotmistrza i podchorążego) były dobrze zagrane. Duże uznanie należy się reżyserowi tego dobrego filmu, Ucickiemu, który w zbliżeniach potrafił wydobyć dużo wartościowych efektów artystycznych (na przykład scena w wagonie kolejowym). (z).

### Kino «Casino». — «Bal w operze»

Pierwszorzędny film muzyczny. Doskonała obsada aktorska tego filmu zapewniła dobre wykonanie ról. Treść tego filmu stanowią perypetie dwóch par małżeńskich na wielkim balu w operze. Otóż dwie młode małżonki podejrzewają swoich mężów o niewierność i postanawiają ich wypróbować, stosując do tego celu podstęp. Piszą więc listy, każda do męża swojej przyjaciółki proponując spotkanie na wielkim balu. Ale kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada. W filmie tym przysłowie to znalazło całkowite potwierdzenie. W rezultacie, tajemniczych listów z zaproszeniami zostaje wysłanych nie dwa, ale trzy. Również fakt, że pokojówka włożyła różowe domino swojej pani, udając się na bal (nb. z polecenia swojego pana) dolewa oliwy do ognia. W rezultacie na balu powstaje cały szereg najzabawniejszych qui-pro-quo. Na widowni co chwila wybuchają salwy śmiechu. (z).

# Wiadomości z dnia

**31 Grudzień**

CZWARTEK Sylwestra

Wschód słońca 6.42
Zachód słońca 15.02

**DZISIAJ ZACIEMNIAMY OKNA OD 15.10 DO 7.35.**

— PRZYCHODNIA CHORÓB OCZU — TRACHOMOS PUNKTAS Nr. 2, mieszcząca się dotąd przy Kauno g-vė (d. Kijowska) Nr. 43 została przeniesiona na Algirdo g-vė (d. Piłsudskiego) Nr. 24—19. Codzienne przyjęcia: chorych na jaglicę w godzinach 10—11 i 14—15 oraz chorych na inne choroby oczu w godzinach 11—13.30. Leczenie bezpłatne.

— DODATKOWE ARTYKUŁY ŚWIĄTECZNE. Rejonowe sklepy „Ruta" rozpoczęły wydawanie na zaległe kupony kartek żywnościowych 10 okresu aprowizacyjnego cukru i mąki żytniej oraz przyznanych z okazji świąt dodatkowych artykułów spożywczych w niezmienionych normach. Należy pośpieszyć się z odbiorem zaległych artykułów spożywczych. (w)

— KTO NIE OPŁACIŁ PODATKU OSOBOWEGO, NIE OTRZYMA KARTEK. Funkcjonariusze rejonowych punktów rozdzielczych przy rozdawaniu kart na następny okres aprowizacyjny będą żądali od wszystkich zgłaszających się dowodu opłacenia podatku osobowego za rok 1942. Kto tego podatku dotąd nie opłacił, ten nie otrzyma kart. Aby więc uniknąć nieporozumień, należy zgłaszając się po karty, posiadać przy sobie odnośne pokwitowanie.

— WAŻNOŚĆ ORDERÓW NA WÓDKĘ. Dyrekcja spółdzielni „Ruta" wyjaśnia, że ordery na wódkę, wydane urzędom, fabrykom i przedsiębiorstwom przez Wydział Aprowizacyjno-Gospodarczy miasta Wilna są ważne w przeciągu jednego miesiąca od daty wystawienia.

Wódkę na ordery Wydziału Aprowizacyjno-Gospodarczego sprzedaje rejonowy sklep spółdzielni „Ruta" przy ul. Wileńskiej Nr. 36. (w)

**Chcesz mieć światło elektryczne — oszczędzaj je!**

— WALKA Z SAMOGONIARZAMI. Niszczyciele zboża w tajnych gorzelniach rozwinęli swą występną działalność szczególnie w okresie przedświątecznym. Wzrost produkcji samogonu natrafił na energiczną reakcję władz bezpieczeństwa, które przeprowadziły w wielu wsiach rewizje u podejrzanych. Skonfiskowano przy tym kilkanaście aparatów i większą ilość zacieru oraz gotowego samogonu. Zatrzymani samogoniarze zostali przekazani władzom sądowym. (r)

— SPIS ZWIERZĄT DOMOWYCH. Obecnie odbywa się na terenie powiatu wileńskiego spis zwierząt domowych przeprowadzany przez organy samorządowe. W spisywaniu zwierząt oprócz sołtysów i funkcjonariuszy gminnych biorą również udział pracownicy innych resortów, którym chwilowo powierzono te obowiązki. Celem dokładniejszego przeprowadzenia spisu teren powiatu został podzielony na okręgi i obwody. Niektórzy spisywacze zdążyli zakończyć pracę w swych obwodach już w pierwszym dniu spisu. Jednocześnie przeprowadza się spis zwierząt domowych i na terenie miasta. (r)

## Zarządzenie

Oddziały Izby Gospodarczej Litwy Wilno—miasto i Wilno—wieś rozpoczynają swoją pracę z dniem 4 stycznia 1943 roku. Lokal oddziałów mieści się w gmachu Reichskreditkasse przy ul. Gedimino 8, na parterze.

Godziny pracy: w dnie robocze od 7 do 16 godziny, w soboty od 8 do 13 godziny.

Kierownicy Oddziałów.

†

**MICHAŁ DWORZECKI**

Towarzysz Sztuki Drukarskiej

po krótkich lecz ciężkich cierpieniach zmarł dn. 29.XII-42 r. w wieku lat 52.

Eksportacja zwłok z domu żałoby Žvirždyno (Żwirowa Góra) 15 na cmentarz po-Bernardyński nastąpi dnia 31 grudnia o godz. 3 p. p. O czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

Żona, Córki i Rodzina.

W dniu imienin tragicznie zmarłego ś. † p.

**Olgierda Ciechanowicza**

odbędzie się Msza Św. w kościele św. Katarzyny dnia 1-go stycznia 1943 r., na którą zaprasza się Znajomych i Przyjaciół.

## OFIARY

Zamiast życzeń Noworocznych dla biednych polskich dzieci po wywiezionych rodzicach składa — 20 RM. Paweł Sokołowski z Landwarowa.

Dla ociemniałego inwalidy Komara — 10 RM. składa S. Świechowska.

Z okazji ślubu p. Wacława Olszewskiego zamiast kwiatów na rzecz biednych polskich dzieci — 20 RM. 50 pf. ofiarują współpracownicy.

Dla biednych polskich dzieci — 20 RM. ofiaruje pracowniczka Lukišu M. M.

Dla biednych polskich dzieci składa Chociej — 5 RM.



Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedymina 11-a (I piętro). Telefony: Redaktor Naczelny 42, Redakcja 8-13, Administracja 7.09, Ekspedycja 6.99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10—13. Redaktor przyjmuje od godz. 12—14. Administracja czynna od godz. 8—16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: Wiersz milim. na 4 str. 12 fen., handlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu w Administracji — 30 fenigów. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do terminu [illegible]

Drukarnia „Auszra" w Wilnie

Wydawca-redaktor: Czesław Ancerewicz.